

ГЛАВА LXXXVI.

Иисусъ Христосъ търпи истязаніе.

Воины-тъ Пилатовы отвели Иисуса Христа вѣтрѣ въ двора и свыкали всичкѣ-тѣ остальнѣ сгражѣ. Като ся надсмивали надъ Него, че наричалъ Себе си Царь, воины-тъ возложили на священникѣ-тѣ Му главѣ вѣнецъ, сплетенъ отъ търне, облѣкли на Него багряницѣ, а въ рѣцѣ-тъ Му вложили трѣсть, на мѣсто царскый скиптръ; послѣ пристѣпiali до Него единѣ по единѣ и съ подсмивѣ прѣкланiali колѣна прѣдъ Него и говорили: „радуйся Царю Іудейскый!“ Подирь това плювали на Него, были Го по лице-то и, като взели изъ рѣцѣ-тъ Му трѣсть-тѣ, удряли съ пейѣ по главѣ-тѣ Му.

Иисусъ Христосъ прѣнасялъ всичкы тѣя ругателства и мѣченія съ мѣлченіе, съ небеснѣ кротость и търпѣніе, безъ да произнесе нѣкоѣж жалбѣ. Напоследѣтъ Пилатъ излѣзълъ къмъ воины-тъ. Вида-тъ на невинный Страдалецъ възбудилъ въ него соболѣзнованіе, споредъ това мислилъ, че също-то чувство ще усѣти и народа-тъ. Той заповѣдалъ на воины-тъ да изведѣтъ Иисуса Христа на полянкѣ-тѣ, която ся намирала прѣдъ кѣщѣ-тѣ му, и казалъ на архіереи-тъ: „азъ Го извождамъ още единѣ пѣтъ прѣдъ васъ, и още единѣ пѣтъ ви обявлявамъ, че не намирамъ въ Него никаквѣ винѣ“ (Іоан. 19, 4). Иисусъ Христосъ былъ изведенъ окрѣвавенъ, блѣденъ, измѣченъ отъ страданія; кръвь текла изъ-подъ търновны вѣнецъ и капала на багряницѣ-тѣ. Пилатъ мислилъ, че не е възможно да види человекѣ тѣя мѣченія, безъ да го заболи на сѣрдце-то, и затова, като посочилъ на Спасителя, казалъ: „Ето человекѣ!“ Но архіереи-тъ и слугы-тъ имъ, като изступлены, крищiali: „распи, распи Его?“

Пилатъ съ педогованіе казалъ: „вземете Го вы и распнете Го сами: азъ не нахождамъ никаквѣ винѣ въ Него.“